

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Sžo/31/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 9011010021                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.10.2012                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ida Hanzelová            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2012:9011010021.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: TAM ART PRODUCTIONS, s.r.o., so sídlom ul. Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, zastúpený: IKRÉNYI & REHÁK s.r.o., advokátska spoločnosť so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, proti žalovanej: Rada pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova 8, 810 00 Bratislava, o zrušení rozhodnutia odporkyne č. RZL/109/2010 zo dňa 24.11.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/70/2011-61 zo 17.4.2012, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/70/2011-61 zo 17. apríla 2012 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bol zamietnutý návrh, ktorým sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej č. RZL/109/2010 zo dňa 24.11.2010 v rozsahu výroku v časti č. 1 o pridelení frekvencie 94,2 MHz Poprad - Kráľova hoľa Slovenskému rozhlasu, pre potreby rozhlasovej služby Rádio Devín.

Krajský súd z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovanej zistil, že žalovaná v súlade s ust. § 48 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. dňa 01.10.2010 verejne vyhlásila v dvoch celoštátnych denníkoch, na úradnej tabuli v mieste svojho sídla a na internetovej stránke žalovanej základné podmienky konania o udelenie, zmenu licencie na terestriálne rozhlasové vysielanie. V termíne stanovenom v základných podmienkach konania požiadali o pridelenie frekvencie 94,2 MHz Poprad - Kráľova hoľa účastníci konania, a to vysielateľ na základe zákona Slovenský rozhlas Bratislava pre potreby programovej služby Rádio Devín, vysielatelia s licenciou spoločnosti TAM ART PRODUCTION s.r.o. Bratislava, D.EXPRES a.s. Bratislava, RADIO a.s. Bratislava a RADIO ONE s.r.o. Nitra. Rada posúdila všetky doručené žiadosti v súlade s ust. § 19 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb., s ust. §§ 46, 48 ods. 5 a § 51 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z.z.. V súlade s podmienkami konania Rada pozvala účastníkov konania na ústne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 22.11.2010 a dala im možnosť oboznámiť Radu so svojimi

žiadosťami a objasniť dôvody, pre ktoré žiadajú licenciu, pridelenie frekvencie na rozhlasové terestriálne vysielanie. Rada na svojom zasadnutí dňa 24.11.2010 vyhodnotila všetky podklady pre rozhodnutie, ktorým boli doručené žiadosti, údaje a závery z verejného vypočutia, pričom Rada brala do úvahy i údaje a skutočnosti všeobecne známe Rade z jej úradnej činnosti. Všetci štyria účastníci spĺňali ust. § 46 zák. č. 308/2000 Z.z.. Po vyhodnotení žiadosti účastníkov konania Rada vydala rozhodnutie dňa 24.11.2010 č. RZL/109/2010, ktorým pridelenie frekvenciu 94,2 MHz Poprad - Kráľova hoľa Slovenskému rozhlasu Bratislava pre potreby programovej služby Rádio Devín a zamietla žiadosti účastníkov konania spoločnosti TAM ART PRODUCTION s.r.o., D.EXPRES a.s., RADIO a.s., RADIO ONE s.r.o.. V administratívnom spise sa ďalej nachádzajú všetky podklady a písomnosti, ktoré predložili účastníci správneho konania, ako aj ďalšie písomné doklady.

Krajský súd na základe vyššie uvedených skutočností preskúmal rozhodnutie žalovanej č. RZL/109/2010 zo dňa 24.11.2010 čo sa týka výroku v prvej časti ako aj spisový materiál a administratívny spis žalovanej a dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Rozhodnutie žalovanej je plne v súlade s platnými právnymi predpismi a vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje náležitosti podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku a pri rozhodovaní bola uplatnená voľná úvaha a táto nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Súd má za to, že žalovaná sa vo svojom rozhodnutí o pridelení frekvencie 94,2 MHz Poprad - Kráľova hoľa Slovenskému rozhlasu vysporiadala so všetkými skutočnosťami vyplývajúcimi zo zákona o vysielaní a retransmisii. Správne posúdila predpoklady zachovania plurality informácií a mediálnych obsahov v zmysle ust. § 47 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. a mala za to, že všetci účastníci konania predmetné ustanovenie naplnili. Taktiež sa dôkladne zaoberala vypracovanou analýzou pokrytia signálu žiadateľov na území Slovenskej republiky a mala za preukázané, že pridelením predmetnej frekvencie verejnoprávnemu vysielateľovi tento nezíska dominantné postavenie na relevantnom trhu, nakoľko predmetná frekvencia je potencionálne spôsobilá pokryť 16,22 % plochy osídlenia územia a 16,72 % obyvateľov na osídlenom území, čo nespôsobí dramatický nárast poslucháčov uvedenej programovej služby tak, aby tento získal dominantné postavenie na relevantnom trhu.

Súd sa stotožnil s názorom žalovanej, že pri rozhodovaní o pridelení frekvencie musí posudzovať kritériá uvedené v ust. § 47 zák. č. 308/2000 Z.z. a tieto vo svojom rozhodnutí aj posúdila.

Vzhľadom na uvedené, Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalovaná dostatočne zistila skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdila. Súd má za to, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovanej bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a nakoľko námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia, žalobu v celom rozsahu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu zrušiť a rozhodnúť ako vecne príslušný súd v prvom stupni a návrhu vyhovieť. V prípade nevyhovenia uvedenému odvolaciemu návrhu, žalobca žiadal prvostupňový rozsudok zmeniť tak, že zruší výrok 1 rozhodnutia Rady pre vysielanie a retransmisiiu a vec jej vráti na ďalšie konanie. Súčasne si žalobca uplatnil právo na náhradu trov konania.

Žalobca v dôvodoch odvolania v časti II namietal postup podľa druhej hlavy V. časti OSP. Podľa žalobcu, kým správne mal súd rozhodnúť o opravnom prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu, súd skúmal len zákonnosť domnelo právoplatného rozhodnutia Rady. Takýto postup zakladá jednak vadu nesprávneho právneho posúdenia veci a súčasne zaťažuje konanie inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Skutočnosť, že proti Rozhodnutiu Rady je prípustný opravný prostriedok vo vzťahu k obom jeho výrokom, potvrdil aj Najvyšší súd SR v uznesení 5Sžo/8/2012 z 29.03.2012 s odkazom na judikatúru nasledovne: „právna úprava obsiahnutá v ustanovení § 48 najmä ods. 7 a § 49 najmä ods. 6 a 8 zákona o vysielaní a retransmisii je nejednoznačná a môže spôsobovať výkladové problémy, dnes už ustálená súdna prax sa s týmto problémom vypořádala tak, že pripúšťa preskúmanie oboch častí rozhodnutia - teda rozhodnutia o udelení licencie jednému z uchádzačov i rozhodnutia o zamietnutí žiadosti ostatných uchádzačov a to formou opravného prostriedku (bližšie k tomu pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5SŽ/10/2009 - (ASPI ID): JUD60799SK).“ Uvedené má súvis

zrejme aj s ďalšou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to že krajský súd vôbec nekonal s ďalšími účastníkmi konania (D.EXPRES, a.s., RADIO, a.s. a RADIO ONE, s.r.o.), napriek tomu, že v uznesení najvyššieho súdu, ktorým bola vec postúpená krajskému súdu, títo boli označení za účastníkov konania. Týmto účastníkom bola súčasne postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

V časti III odvolania žalobca namietal, že postup najvyššieho súdu, ktorým rozdelil a vylúčil časť neoddeliteľného predmetu konania tvoriaceho jeden celok na osobitné konanie, a súčasne túto časť postúpil inému súdu, je zjavne nesprávny a nezlučiteľný s argumentáciou a výkladom umožňujúcim podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu Rady, ktoré používa sám Najvyšší súd SR. Súčasne poukázal na účel dotknutého ustanovenia zákona, ktorým je podrobiť rozhodnutia Rady práve prieskumu Najvyššieho súdu SR. V prípade rozhodnutia o pridelení frekvencie jednému uchádzačovi a zamietnutia žiadosti iného uchádzača je zamietnutie len nevyhnutným a technickým následkom pridelenia licencie inému. Preto práve rozhodnutie o tom, kto licenciu získa, je obsahovým jadrom rozhodnutia Rady, ktorého preskúmanie je potrebné. Je preto v rozpore s účelom právnej úpravy, ako aj metódami logického výkladu týchto právnych noriem, aby v podstatnej (meritórnej) časti o pridelení licencie rozhodoval krajský súd a následne najvyšší súd by v zásade iba v závislosti od posúdenia veci krajským súdom posudzoval otázku zamietnutia žiadosti iného uchádzača, ktoré sa nevyhnutne odvíja od posúdenia otázky pridelenia licencie. Tým by sa rozhodovanie vo veci samej fakticky a nedôvodne prenášalo z najvyššieho súdu na krajský súd, pričom úloha najvyššieho súdu by sa tým redukovala na rýdzo formálne rozhodovanie na podklade rozhodnutia krajského súdu. Žalobca namietal, že vo veci rozhodol nielen súd postupujúci podľa nesprávnych ustanovení OSP, ale aj súd vecne nepríslušný. Dopĺňa pritom, že proti uzneseniu Najvyššieho súdu SR z 10.03.2011 nebolo prípustné odvolanie. V dôsledku uvedeného sa v konaní vyskytla vada, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súčasne bolo porušené právo účastníka na zákonného sudcu, a teda je daná i vada nesprávneho obsadenia súdu.

V časti IV odvolania žalobca namietal, že krajský súd sa s podanými dôvodmi opravného prostriedku nevysporiadal v odôvodnení rozsudku buď vôbec, alebo len veľmi rámcovo odkazom na argumentáciu odporcu, pričom dôvody výroku vo veci samej nie sú z odôvodnenia rozsudku vôbec zrejmé. Uvedené zakladá nepreskúmateľnosť rozhodnutia, porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces, ktorého súčasťou je i právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Tým súd zaťažil konanie aj inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Navrhovateľ v tomto odvolaní preto nemôže ani kvalifikovane zdôvodniť, v čom presne v jednotlivých bodoch krajský súd vec nesprávne posúdil. Z tohto dôvodu poukazuje opätovne na všetky dôvody uvedené v pôvodnom opravnom prostriedku, na ktorých v plnom rozsahu trvá a ktoré krajský súd nesprávne posúdil ako nedôvodné (pričom neuviedol z akého dôvodu).

Týmito dôvodmi v stručnosti sú najmä:

1. Nepreskúmateľnosť Rozhodnutia Rady.
2. Nedôvodné zvýhodnenie verejnoprávneho vysielateľa, narušenie princípu duálneho vysielania verejného a súkromných vysielateľov.
3. Slovenský rozhlas nesplnil zákonnú podmienku pre pridelenie frekvencie v zmysle ust. § 46 ods. 2 písm. f/ zákona

Žalobca opätovne zdôrazňuje, že so žiadnym z uvedených, či ďalších v opravnom prostriedku namietnutých nedostatkov, sa krajský súd vôbec nezaoberal.

Žalovaná žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok z dôvodu, že jeho výrok je vecne správny, pričom je výsledkom správne zisteného skutkového stavu, správnej aplikácie hmotnoprávnej normy na zistený skutkový stav a súčasne aj vydanie prvostupňového rozhodnutia je v súlade s ustanoveniami procesného práva (2. hlava V. časti O.s.p.)

Prvostupňový súd preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovanej v prvej časti výroku rozhodnutia za 24.11.2010 č. RZL/109/2010 o pridelení frekvencie 94,2 MHz Poprad - Kráľova hoľa Slovenskému rozhlasu. V tejto časti vec postúpil na konanie Krajskému súdu v Bratislave svojím uznesením 5Sž/4/2011 z 10.3.2011 Najvyšší súd SR a krajský súd bol týmto uznesením najvyššieho súdu viazaný. Odvolací súd sa preto nestotožňuje s dôvodmi odvolania uvedenými v časti II a III.

Pokiaľ žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/8/2012, odvolací súd pripomína, že uvedeným rozhodnutím bola riešená prekážka litispendencie, pretože žalobca sám v danej veci podal aj správnu žalobu na krajský súd, o ktorej krajský súd konanie zastavil a najvyšší súd vyššie uvedeným uznesením toto rozhodnutie potvrdil, pričom práve z dôvodu, že vo veci sa na krajskom súde už viedlo konanie na základe postúpenia veci najvyšším súdom vo vzťahu k výroku v prvom bode rozhodnutia žalovaného.

Procesný postup, v ktorom NS SR uznesením vylúči časť konania po pridelení frekvencie a o zmene licencie (poprípade o udelení licencie a pridelení frekvencie) na samostatné konanie a ak túto časť následne postúpi vecne príslušnému krajskému súdu, ktorý o vylúčenej časti rozhoduje podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., sa vyvinul z ustálenej rozhodovacej praxe NS SR. Tento postup bol v minulosti aplikovaný NS SR o.i. aj vo veciach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 5Sž/10/2009 aj 5Sž/101/2007. Uvedený postup vyplýva z toho, že rozhodnutie o pridelení frekvencie zákonodarcu nevylúčil zo súdneho prieskumu (článok 46 ods. 2 ústavy) ak teda je súdom preskúmateľná aj tá časť výroku rozhodnutia žalovanej, ktorá sa netýka zamietnutia žiadosti uchádzačov. Skutočnosť, že preskúmanie rozhodnutia žalovanej v každej časti výroku podľa ustanovení V. časti O.s.p. a zák. č. 308/2000 Z.z. patrí do vecnej príslušnosti rozdielných súdov nie je možné prekonať žalobcom navrhovaným výkladom vecnej príslušnosti výlučne danej najvyššiemu súdu, keďže zákon zveruje jednoznačne najvyššiemu súdu vecnú príslušnosť na preskúmanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti.

Najvyšší súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu pokiaľ dospel k záveru, že žalovaná sa vysporiadala so všetkými kritériami stanovenými v § 47 zák. č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii, pri rozhodovaní o pridelení frekvencie, svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnila, pričom jej vecné závery zodpovedajú požiadavkám logického myslenia a uvažovania pokiaľ z viacerých uchádzačov prideliť frekvenciu jednému zo žiadateľov. Voľná úvaha žalovanej pri výbere uchádzača nebola založená na svojvôli, ale má vecný základ vo výberovom konaní, v ktorom žalovaná mechanizmom hlasovania členov Rady dospela ako odborný orgán, ktorému do pôsobnosti vydanie rozhodnutia o pridelení frekvencie patrí, k rozhodnutiu o jej pridelení. Úlohou prvostupňového súdu pri preskúmaní zákonnosti daného rozhodnutia nie je nahrádzať vecnú a odbornú stránku rozhodovania Rady, ale preskúmať, či rozhodnutie bolo vydané v riadnom a zákonom stanovenom procese rozhodovania, či rozhodnutie zodpovedá požiadavkám zákona (§ 47 zák. č. 308/2000 Z.z.) a či Rada pri svojom rozhodovaní nevybočila z medzí voľnej správnej úvahy pri rozhodovaní o výbere uchádzača z viacerých uchádzačov. Také pochybenia Rady krajský súd nezistil. Preto dôvodne rozhodol tak, že žalobu zamietol.

Je skutočnosťou, tak ako to uvádza žalobca, že krajský súd sa v dôvodovej časti svojho rozhodnutia obmedzil na tri odseky zdôvodnenia zákonnosti rozhodnutia žalovaného v preskúmanej časti výroku. Odvolací súd však pripomína, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy nie je nahrádzať, dopĺňať ani vysvetľovať dôvody rozhodnutia správneho orgánu, úlohou súdu nie je ani nahrádzať voľnú úvahu správneho orgánu pri výbere z uchádzačov o frekvenciu. Je však nepochybné, a to nenamietal ani žalobca, že všetci uchádzači splnili podmienky účasti vo výberovom konaní a všetci mali v konaní rovnaké podmienky. Ak kolektívny orgán hlasovaním rozhodol o výbere jedného z uchádzačov, nemôže ani súd takýto výsledok konania podriaďiť kontrole z toho hľadiska, či vo všetkých kritériách výberu bol vybraný uchádzač výsledkovo najlepší. Podľa názoru odvolacieho súdu

žalovaná dostatočne odôvodnila výber uchádzača a rovnako ako krajský súd, ani odvolací súd nezistil v tomto výbere rozpor so zákonom. Vo vzťahu k posúdeniu splnenia jednotlivých kritérií úspešným uchádzačom odvolací súd nezistil potrebu čokoľvek nad rámec rozhodnutia žalovanej dopĺňať a z uvedeného dôvodu zrušiť rozhodnutie pre nedostatok dôvodov. Posúdenie odbornej stránky splnenia kritérií, pokiaľ nevybočuje z medzí logického myslenia však súdu neprináleží, ale patrí do právomoci žalovanej a z tohto hľadiska je rozhodnutie žalovanej dostatočne konkrétne a zrozumiteľné.

Pokiaľ žalobca v bode IV/3. namietal nesplnenie jednej zo zákonných podmienok pridelenia frekvencie (§ 46 ods. 2 písm. h) zák. č. 308/2000 Z.z.) pokiaľ ide o doklady preukazujúce technické a organizačné predpoklady na riadne začatie vysielania a jeho uskutočňovanie, odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný nevychádzal zo skúmania vlastníckych vzťahov k vysielacu na konkrétnej kóte, ale rozhodol na základe žiadateľom predloženého prísľubu na zabezpečenie vysielania, vzhľadom aj na iný prípad akceptovania takého prísľubu, pričom akceptácia takého prísľubu nie je zákonom vylúčená. Ani v uvedenom, podľa názoru odvolacieho súdu, nemožno vidieť porušenie zákona v rozhodnutí žalovanej.

Keďže odvolací súd na základe odvolacích dôvodov nezistil dôvody na zrušenie rozsudku krajského súdu, ani na jeho zmenu, prvostupňový rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. á contr. žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.